

[Sigsgaard.]

hidtil har været underbemandet, og når det nu ikke får mandskab, der svarer til den arbejdsforøgelse, der bliver tale om, ja, så bliver tilsynet jo endnu mere underbemandet i forhold til opgavernes omfang, end det hidtil har været. Hidtil har kontrollen været utilstrækkelig, og det har ministeren faktisk selv sagt i bemærkningerne til finanslovsforslaget. Med en for lille mandskabsudvidelse bliver kontrollen selvfølgelig endnu mere utilstrækkelig.

Men når det er sagt, må jeg tilføje, at selv med ti gange flere folk i monopoltilsynet vil det være næsten umuligt at administrere et prisstøb, og det er desværre ikke et dogme, som ministeren sagde, men en realitet.

Prisen kan forhøjes ved, at der fyldes lidt mindre i dåsen, eller ved, at kvaliteten forringes lidt. Det er svært at kontrollere. Det er også tvivlsomt, om de efterundersøgelser efter tidligere prisstøb, som ministeren nævnte, har kunnet vise, i hvor høj grad noget sådant er sket. Der kan også komme helt nye produkter på markedet eller ændrede produkter, og der er allerede fremgået det af dagspressen, overvejelser i gang på forskelligt hold om, hvordan man nu omgår dette prisstøb, f. eks. ved ændring af produktet. I sådanne tilfælde hjælper prisstøpet altså ikke så forfærdelig meget.

Nu kunne der selvfølgelig gøres noget for at gøre prisstøppet mere effektivt. Forbrugerrådet foreslår, at aktive forbrugere indtræder i samarbejde med prisinspektørerne, og jeg går ud fra, at vi får et svar fra ministeren på det forslag. Går ministeren ind for det? Rådet efterlyser mulighed for prisundersøgelser og bedre mulighed for at offentliggøre resultatet. Spørgsmålet er: vil ministeren stille penge til rådighed for noget sådant? Rådet foreslår, at de nugældende kvantiteter og kvaliteter skal bevares i stoppets løbetid. Vil ministeren være med til at ændre loven på det punkt? Rådet foreslår også, at loven skal indeholde en bestemmelse om, at prisfald på råvarer og hjælpestoffer skal bevirke prisedsættelse. Er ministeren enig i det? Endelig foreslår Forbrugerrådet, at prisangivelse pr. måleenhed bliver obligatorisk. I dag prøver fabrikanterne ikke så sjældent at lokke os til at købe med store flotte flasker eller dåser, som så indeholder væsentlig mindre, end man skulle

tro. Hvis loven sagde, at f. eks. kiloprisen skulle stå højt og tydeligt på varen, så ville den slags fup blive sværere. Derfor: går ministeren ind for obligatorisk prisangivelse pr. måleenhed, sådan som Forbrugerrådet nu foreslår det?

Jeg kan jo ikke vide, hvad ministeren vil svare på de spørgsmål, men det kan nok undre, at forslag som dem, Forbrugerrådet her stiller, ikke er med i lovforslaget.

Monopoltilsynet har en ganske betydelig erfaring med sager som den, det her drejer sig om, og tilsynet ved selvfølgelig, at sådanne forslag, som altså er fremsat af Forbrugerrådet, er nødvendige, hvis prisstøppet skal være effektivt. Derfor må man næsten formode, at tilsynet over for ministeren har foreslået, at sådanne bestemmelser skulle med i lovforslaget. Når de alligevel ikke er kommet med, tyder det jo på, at ministeren er imod dem eller ikke har ment, de har været nødvendige, eller hvad motiveringen nu kan være. Hvis det er rigtigt — og det vil ministerens svar om lidt eller under udvalgsbehandlingen vel bekræfte eller afkræfte — ja, så må konklusionen blive, at regeringen ikke har tilstrækkelig vilje til at gøre prisstøppet så effektivt som muligt.

Jeg beder i det hele taget om, at der på de spørgsmål, som er stillet her, bliver givet svar på på den ene eller på den anden måde og ikke kun mundtligt over for udvalget, for så er der jo medlemmer, så er der partier her i salen, der ikke vil få kendskab til svaret. Jeg beder altså om, at der kommer besvarelse enten her i dag eller i skriftlig form.

Men jeg må fastholde, at selv om alle Forbrugerrådets forslag blev imødekommet, så ville et prisstøb alligevel ikke blive effektivt. Masser af firmaer har hemmelige regnskaber, og selv de offentliggjorte regnskaber er svære at gennemskue, er for lidt detaljerede. Derfor har alle forsøg på at bestemme priser og profiler i de kapitalistiske lande hidtil været fiaskoer. Jeg kan nævne som en kuriositet her i dag, at et af de største eksperimenter i den retning blev gjort i Det tredje Rige, hvor et vældigt bureaukrati blev bygget op for at kontrollere priser og profiler. Også det forsøg led ynkeligt skibbrud.

Skulle priser og udbytter virkelig kontrolleres, så måtte forretnings- og bankhemmeligheden ophæves, og så måtte lønmodtagerne være kontrollører på hver eneste virk-